

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Presentació del llibre 'Què en penses, Europa?'

Barcelona, 14 de desembre de 2015

Gràcies per ser aquí; molt bon vespre a tothom. Abans de res us he de dir que quan la Krystyna em va proposar fer aquesta part del llibre mai –mai– no em vaig imaginar que el presentaria com a presidenta del Parlament.

Amb la Krystyna ens coneixem perquè va treballar a l'assemblea, a la comissió internacional. Hi va fer molt bona feina. Així doncs, estic molt contenta pel seu llibre, i molt contenta que m'hagi convidat.

També vull donar les gràcies a l'editorial i a la Rosa per haver editat aquesta publicació. I m'ha agradat molt que ens hagin convocat a presentar-lo a les sis de la tarda, perquè nosaltres volem tenir un horari europeu. Per tant, que es facin els actes a les sis de la tarda em sembla fantàstic. I que siguem puntuals, encara millor.

I, a l'últim, també vull donar les gràcies a l'Amadeu, que també el conec, de quan com a presidenta de l'assemblea vaig anar a Brussel·les. La primera vegada ja ens hi vam veure. Recordo que ell em deia: "Tu sempre has de dir que la Comissió Europea no ha dit que no." I així ho vaig fer, i encara ho puc repetir ara: "Europa no ha dit que no, perquè la Comissió Europea no ha dit que no."

Ara, en tot cas, entro en matèria. Mireu, la Unió Europea no ens espera amb els braços oberts. Això ja ho sabem. No ens espera, però això és normal. És normal perquè tots tendim a voler que les coses no canvien. A nosaltres, en la nostra vida normal, també ens costen molt, els canvis. Jo sempre que anava a parlar d'això deia: "Penseu que si entrem a la Unió Europea hauran de fer els mapes nous, hauran de pintar Catalunya d'un altre color, hauran de fer euros, necessitaran un altre lloc a totes les institucions, més cadires..." Ho deia fent broma, però la realitat és que tothom és resistent al canvi. Per tant, a la Unió Europea, que a més a més és una Europa dels estats, doncs ja els està bé com som. Tendeixen a ser conservadors. I, per tant, aquesta és una realitat: no ens esperen.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Tampoc ens tanquen les portes, però. Perquè amb el que he llegit del llibre he vist una cosa molt clara, no?, i és que tothom parla del principi de pragmatisme de la Unió Europea. Tothom –tothom.

I el principi de pragmatisme de la Unió Europea vol dir que sempre busquen el que és més pràctic, el que és més còmode, el que va millor per a tothom. I cada vegada que hi ha hagut una situació nova, a la Unió Europea, perquè n'hi ha hagut, sempre s'ha solucionat d'una manera pragmàtica. Sempre. La reunificació de les dues Alemanyes, per exemple, o quan Groenlàndia va sortir de la Unió Europa, tot i que Dinamarca hi continua sent, i Groenlàndia és una part de Dinamarca. Fins i tot ara es parla del fet que entra en converses amb Kosovo. És a dir, sempre que s'ha presentat una situació nova la Unió Europea la resol d'una manera pragmàtica. Aquesta és la realitat. D'una manera pragmàtica.

I quina és la manera més pragmàtica de resoldre-ho, d'una manera que vagi bé absolutament a tothom? Doncs que Catalunya continuï dins la Unió Europea, si ho volem així la majoria de catalans i catalanes. Per què? Perquè és el més còmode. Per exemple, perquè hi ha moltíssimes empreses, aquí, que són de molts països de la Unió Europea. I a aquestes empreses no els interessaria pas que ens fessin fora de la Unió Europea.

Una altra raó és que Catalunya serà contribuent neta a la Unió Europea. És a dir, nosaltres pagarem a la Unió Europea. Els interessa que nosaltres paguem. De la mateixa manera que també els agradaria molt, a la Unió Europea, que Suïssa o Noruega en formessin part, perquè pagarien. Ells no volen, però.

Una altra raó pragmàtica és que nosaltres ja som europeus. Si, tal com volem, al final es porta a terme una solució negociada amb l'estat espanyol, ningú tindrà motius per fer-nos fora. I si no arribem a una solució negociada, mentre no aconseguim el reconeixement internacional, continuarem sent ciutadans espanyols, i per tant, formalment serem part de la Unió Europea. Tots recordeu allò de: "I la europea?" Doncs això.

El principi del pragmatisme és a favor nostre, igual que el principi democràtic. Europa no tancarà la porta a un procés que s'ha fet de manera absolutament democràtica, absolutament pacífica, i que el volen la majoria de ciutadans i ciutadanes. No ens tancarà la porta, perquè un dels valors de la Unió Europea és precisament defensar aquests valors democràtics. Per cert, si ara podem fer aquest

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

procés és perquè som a la Unió Europea. I això és fonamental que ho tinguem clar. En tot cas, sí que estic d'acord que d'entrada no ens ajudaran. Som nosaltres, els qui hem fet aquest procés, i som nosaltres els qui hem de continuar treballant, i hem d'estar mobilitzats i disposats a continuar mobilitzant-nos.

En aquest sentit, el llibre és molt important, perquè ens ha assenyalat alguns dels errors que hem comès; que n'hem comès, en aquest procés. I uns quants ja els ha assenyalat l'Amadeu. Mireu, crec que el que hem d'explicar és que aquest és un procés democràtic, que ja ho ha dit ell. I ens va molt bé explicar que nosaltres el que volem és que l'estat espanyol sigui un estat democràtic, com ho és, o com ho ha estat, la Gran Bretanya. És a dir, a la Gran Bretanya el senyor David Cameron no volia que Escòcia fos independent, però com que és un demòcrata va permetre que votessin. Nosaltres volem això. És que els ciutadans catalans, de la Unió Europea, no tenim els mateixos drets que els ciutadans escocesos? És que Europa fa diferències entre els uns i els altres? Per què uns sí i uns no? Per què nosaltres no hem de tenir els mateixos drets que els escocesos? Perquè resulta que tenim un estat menys democràtic? Aquesta és una via.

Una altra via és que nosaltres hem de veure que tot també s'interpreta d'acord amb la geopolítica del moment. Per exemple, França, abans en parlava la Krystyna, té la situació de Còrsega, que precisament ara, a les eleccions, hi han guanyat també els independentistes i nacionalistes. És a dir, tots els estats s'ho miren des del seu punt de vista, no?, i tots ho analitzen així. Alemanyadiu: "Però com pot ser que no es posin d'acord si a Alemanya hi ha moltíssimes regions que tenen moltíssima autonomia, que ens hem federat? Per què no fan el mateix, ells?" És que se'ls ha d'explicar que l'estat espanyol no ho vol. És a dir, se'ls ha d'explicar que l'estat espanyol no viu la diversitat, la diferència, com una riquesa, com la viuen els grans països d'Europa, sinó que la viu com un problema, i nosaltres som un problema. I això se'ls ha d'explicar. És a dir, l'estat espanyol no serà mai com Alemanya, perquè l'estat espanyol no és Alemanya.

O una altra cosa que se'ls ha d'explicar, també. Quan es parla de nacionalisme, és clar, moltíssima gent pensa: "Ui, la Lliga Nord." La Lliga Nord, a Itàlia, vol la independència, i de vegades se'ns hi compara. D'això, n'hem de fugir, perquè el procés és completament diferent. És a dir, nosaltres què hem d'explicar? Que el nostre procés és un procés solidari, que Catalunya sempre ha estat solidària i ho continuarà sent; És a dir que ho hem d'enfocar d'una altra manera, des d'un punt de vista democràtic, des del punt de vista de la llibertat, des del punt de vista dels

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

drets dels pobles. S'ha d'enfocar des d'aquest punt de vista, perquè, com deia l'Amadeu, la paraula "nacionalisme" allà els fa por, perquè és entesa com una paraula excoient i des del punt de vista ètnic. I això és completament el contrari del que és el nostre procés. Se'ls ha de dir: "No, és que aquí hi ha persones que parlen espanyol, que se senten espanyoles, però que volen una vida millor per als seus fills, per als seus néts, perquè no hi ha manera d'entendre's amb l'estat espanyol, perquè no és un estat democràtic com ho són els altres, o molts altres, països europeus." Això és el que volem i això és el que se'ls ha d'explicar.

Aquest llibre serveix, en aquest sentit, perquè explica com ens veuen des de fora, no com a nosaltres ens agradaria que ens veiessen, sinó com ens veuen, i quins són els camins per aconseguir que ens vegin com som, i serveix perquè vegin per què treballem per la independència d'aquest país. Aporta una sèrie de propostes, una sèrie d'idees per quan ens adrecem a fòrums internacionals, o quan parlem amb amics, o quan fem algun acte adreçat a l'exterior. Es tracta de canviar la seva mirada, perquè, el que s'entén en aquest llibre és que molts europeus tenen la idea que el nostre és un problema absolutament econòmic, no?, és a dir, d'una regió molt rica que és insolidària. Al contrari: nosaltres hem sigut solidaris sempre, i no solament amb l'estat espanyol, sinó també a escala internacional. I això s'ha d'explicar. Ahir vam fer una maratón, fa pocs dies es va fer un recapte d'aliments, etcètera. I sobretot cal basar-nos en els pilars dels drets; els drets fonamentals, els democràtics, la llibertat. Són el que ens mou, el que hem d'explicar i el que hem de fer.

Per acabar m'ha agradat molt el fragment que ha llegit la Krystyna, que diu: "De vegades, els darrers mesos abans de l'arribada són els més durs." Jo dic: de vegades, els primers mesos, el començament, també són molt durs –també són molt durs. Però anem bé. Tranquil·litat, que ens en sortirem. No en tinc cap dubte.

Moltes gràcies.